

at give Dækning for de store Nedfattelser, der ere vedtagne.

Alberti: Jeg vil haabe, at det ærede Thing forfatter det Vædringsforslag, der her foreligger. Allerede i formel Henseende er dette Forslag en sand Sjældenhed. Det er dog besynderligt at indbringe en hel Lov om en Indkomst, og det en vedvarende Indkomst, som et Vædringsforslag til en anden Lov. Man vil her give en Indkomstlovslov i et Par Tilleggsparagrafer, uden at denne Sag har gjennemgaaet nogen første Behandling, og uden at den formelig har været henvist til et Udvalg, der har været nedsat om en saa omfattende og vanskelig Materie. Man vil ikke blot give en ny Indkomstlovslov, men man vil forandre en delvis bestaaende, Alt uden en 1ste Behandling og uden et bestemt Udvalg. En saadan Fremgangsmaade er ikke blot usædvanlig og formløs, men besynderlig. Den ærede Minister holder bestandig sine Udtalelser om en Indkomstlov tilbage her i Thinget, og naar der her fra Udvalgets Medlemmer under Lovlovens Behandling fremkommer Bemærkninger om Ministerens Ytringer i Udvalget, bestrides de delvis af Medlemmerne indbyrdes, og delvis af den ærede Minister. Der har jo dog været en fortreffelig Leilighed for den ærede Minister til at komme ind paa dette hele Spørgsmaal, da det dybtgaaende og grundige Forslag fra det ærede Medlem for Maribo, Ants 2den Valgfreds (Frederiksen) forelaa; men da tav den ærede Minister. Netop, efter det Forslag, som det ærede Medlem for Maribo, Ants 2den Valgfreds havde gjort sig saa megen Uleilighed med at udarbejde, skulde jo i det Mindste en Del af Lovlovene bortfalde paa Grund af den nye Skattelov, han foreslog. Det forekommer mig, at den ærede Minister dengang meget let kunde have givet en saadan Erklæring, at dette Forslag kunde være blevet fremmet. Ja, det foresligger jo endnu her i Thinget, men om der kommer Noget, ud deraf, er mere end tvivlsomt; i alt Fald kunne vi da ikke endnu se noget stort Resultat af dette store Forslag. Dette med Hensyn til det Formelle. Jeg maa imidlertid, atter i Dag, bringe et mere reelt Hensyn i Betragtning; det er nemlig den hele uheldige Gang for den ærede Finansminister, som Lovloven har faaet. De Afstemninger, som have fundet Sted de foregaaende Dage her i Thinget, godtgjøre tilfulde, at den ærede Minister ikke har været i Stand til at forelægge et Lovforslag, som Folkethinget kunde anse for brugbart; thi, naar et Lovlovsforslag reduceres saaledes, at der mangler en halvanden Million til Dækning af Nedfattelserne, forekommer det mig, at Forslaget er mislykket. Det kan ikke bruges, det kan ikke blive Lov. Deri er den ærede Minister vistnok aldeles enig med mig, og naar han har set dette, tror jeg, at han deri igjen maa finde en Bekræftelse paa, hvad jeg har sagt tidligere, om denne Sags

Behandling, nemlig at et saadant Lovforslag ikke har anden Nytte end den, at man faar Rigsdagens Mening at vide om de enkelte Positioner. Det er dog besynderligt, at den ærede Finansminister og Regjeringen i det Hele ere i en saa stor Forlegenhed og Vaande, naar der er Spørgsmaal om Nedfattelse af Lovlovene, som ere trykte for hele Befolkningen i det Hele taget, medens der derimod, naar der er Tale om 17 Millioner til Befæstningen, slet ikke er Noget i Veien. Man tvivler da ikke om, at Pengene lettelig kunne tilveiebringes. Jeg finder, det er en stærkende Modsatning, og det er den Slags Erklæring fra Ministeriets Side, som stode mig overordentlig, naar der er Tale om Skattelove og Vedtagelse af Finansloven i det Hele. Det ærede Mindretal, som har stillet dette Vædringsforslag, staar paa et Standpunkt, som jeg langt fra kan anse for at være det rette. Jeg kan ikke erkjende, at et Lovudvalg har nogen Forpligtelse til at opgive, hvorledes Lovlovens Nedfattelse skulde dækkes. Jeg tror, at dette maa være den ærede Ministers Sag. Jeg tror, at den ærede Finansminister har den Opgave at finde de finansielle Midler, som kræves til Statsstyrelsen, og at bringe dem i Forslag, men jeg tror ikke, det kan paahvile alle de forskjellige Udvalg, som nedsettes, enten i det ene eller i det andet Thing, at sige, hvorfra de forskjellige Summer, der bruges til Lovenes Spærfættelse, skulle komme, Paa Finansloven kan der, naar en Lov er vedtagen, optages en Bevilling dertil, men deraf følger dog ikke, at det er Udvalgets eller Thingets Pligt at angive, hvor den bestemte Sum skal tages. Den ærede Minister har havt en tilbørlig Veiledning til at vide, at der vilde fremkomme Forslag til betydelige Nedfattelser i Lovlovene, og han har derfor ogsaa havt Opfordring til at udtale sig om en eventuel Dækning af saadanne Paster, men jeg tror ikke, at han endnu har givet nogen bestemt Erklæring i den Henseende, i det Mindste ikke her i Thinget. Jeg haaber dog, at han vil udtale sig. Det forekommer mig, at det Mindretal, som har stillet dette Vædringsforslag, vil bringe en Fremgangsmaade ind her i Thinget, som ikke blot gaar ud paa at lette Finansministerens Stilling, men snarere paa at forpaae Thingets Stilling lige overfor Finansministeren, og deri vil dog den ærede Finansminister, som ganske sikkert er meget nidkær over sin Værdighed, neppe kunne finde sig i Vengden. Jeg tror derfor, at man meget vel kan forsvare at forkaste dette Forslag, uden at komme ind paa nogenformelt detailleret Underfølgelse af, hvorvidt det i og for sig er rigtigt eller ikke, hvorvidt en bestemt Stat eller en foranderlig Stat skulde være den rigtige, eller hvorvidt det skulde være rigtigt at paalægge en fast Stat eller en Stat for visse Aar. Jeg skal endnu blot gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig usfordarligt,